Ч. 119 (12.485). Львів, неділя 1. червня 1930. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 27·50 „
Річно 55·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

„Сельроб-лівиця“ на Волині.

Рефлексії на маргінесі останніх виборів.

(Від нашого кореспондента.)

Луцьк, 28. травня 1930.

Глибоко помиляються ті польські часописи й санатори, які гадають, що деякі наші селяни стрималися від голосування з почуття солідарности з неіснуючою „одинкою“. Навпаки, память про „одинку“ й про все те, як вона при попередніх виборах „побідила“ і що вона в соймі зробила для нашого селянства, кинула більш активну його частину в крайній лівий табор („36“) Це найбільш яскравий наслідок політики б. волинського воєводи і поведінки табору зрадницького хрунівства

Ображене національне почуття а також підірваний добробут населення природно штовхнули певну частину нашого більш активного селянства в бік псевдо-революційного, радянофільського табору. Останній успіх „36-ки“, це своєрідний прояв селянського активізму, який під впливом зовнішньої агітації завжди готовий йти, по влучному вислову, „хоч з чортом“.

Менш вироблена і менш активна частина селянства старшого віку піддалася в більшій мірі моральній і господарській депресії і цілковито опустила руки. Це не значить, що вона повірила і всолідаризувалась з арґументами санаційної і нашої хрунівської преси про бездарність і безвартість сойму і т. д. Правдою є, що пасивні старші селяни дійсно у соймі ще бачили сякий-такий ратунок, єдину можливість бодай крикнути про свої кривди й болі. Зневажання-ж сойму, оплюгавлення його та зведення його до ролі предмету, над яким може кожний знущатися, мусіло витворити в душі слабодухої верстви селянства зневіру взагалі до всього, що йде з Варшави.

На щож, — спитаєте — ця частина пасивного нашого селянства ще надіється?

Важкі для аналізи переживання народньої збірної душі. Але є деякі прояви тих переживань, на підставі яких можна робити висновки. Одним з цих проявів є вислів: „А но, побачимо ще, що зробить „36“. „В комуну, так в комуну, бо далі вже голі“.

Бувають безвольні кроки розпуки й повної зневіри. „Смерть так смерть“, каже собі людина й кидається перед ворогом у ріку, хоча майже переконана, що не доплине до другого берегу. Кидається так і волиняки, бо вже раз в 1928 році „цілували руку, що бє“, і переконалися, що від цього доля не тільки не покращала, але ще погіршала. А санатори вмовляють у себе, що наше селянство ще прагне цього безрезультатного „цілування“...

Буває, що людина, переслідувана з одного боку, кидається в руки противника з другого боку. Буває так і з народніми масами. В цьому відношенні вислідн виборів до сенату дуже цікаві.

Візьмім число голосів, яке одержала „36-ка“ в повітах, що лежать недалеко кордону з радянською Україною. Костопільський — 369 голосів, [...]ський — 536, здолбунівський — 488, кременецький — 64. А тепер порівняймо число голосів відданих на листу „36“ у повітах, що лежать далі від кордону. Луцький — 4704, ковельський — 6549, володимирський — 2453, горохівський — 4280, дубенський — 4881.

Чи не ясно, що селяни прикордонної смуги, які мають більше відомостей, що робиться за советською лінією, віддали на листу „36“ мінімальне число голосів! Натомісць селяни дальших повітів, яких можна легше дурити „раєм“, кинули голосів за цей „рай“ поважне число, давши листі „Сельроб-єдности“ аж 27.466 гол.

Варте уваги й те, що до сенату вже голосували не хлопчаки, які легко захоплюються всім незвичайним, а старші селяни. Ось тому й твердимо, що не захоплення сельробівською „ідеєю“ штовхнуло їх до 36-ки, а саме почуття розпуки і зневіри. А Сельроб-єдність це не Сельроб-правиця! Це не мягкотілі мрійники-шумськівці, а тверді й очайдушні бойовики. Їх менше, ніж було сельробівців з правиці в 1928 році, але вони значно сильніші й гірніші. І коли півтора року експериментів кинуло майже одну третину наших активних селян-виборців в обійми Сельроб-єдности, то дальше унеможливлювання здорової культурно-національної й господарської праці може кинути наше селянство в той бік ще в більшій кількости. Правда, можна переводити слідуючі вибори подібно, як їх переведено у 1928 році. Але настроїв маси це не змінить.

Нас цікавить це явище й ми говоримо за нього постільки, поскільки цікавлять нас взагалі причини, наслідком яких наші народні маси сходять на шляхи блудного інтернаціоналізму, релігійного індиферентизму й національного розкладу. Бо прецінь боротьба з наслідками безуспішна, коли не поконається причин лиха.

Не можемо не відмітити тут ще одного факту, який причинився до зросту абстиненції при останніх виборах і — посередньо зросту голосів „Сельробу-лівиці“. Цей факт свідчить одночасно, як правосл. церковна влада не вміє рахуватися навіть з найважливішими моментами народнього життя, як вона далеко стоїть від мас і нераз причиняється мимохіть до зросту настроїв для Церкви погубних.

Неділю, 25. травня використало духовенство для зливу мас і розпочаття процесій до Почаєва на свято Вознесення. Деякі процесії в день голосування вже були в дорозі й тисячі людей не віддали своїх голосів. У цілому ряді повітів, навіть ближчих до Почаєва, якраз у цей день голосування, розпочато ці процесії.

Селянство захвилювалося, здезорієнтувалося й відтяглося від виборів. Щеж не абияка подія! Люди вибиралися в подорож пішки за сотні кільометрів на протяг тижня. Одні самі вирушували в дорогу, другі вустрічали процесії з інших місць і т. д.

Це нерозуміння духовенством великого виборчого акту, акту обрання тих, що мають обороняти Церкву й її права, просто дивовижне. Адже з однаковим успіхом можна було розпочати процесії і в понеділок, і тоді не мало би підстав наше селянство підозрівати духовні кола, що вони навмисне це зробили, щоби відтягнути поважні віруючі кола селянства від виборів, побожне, неінтернаціональне селянство. А таке вже по волинських селах говорять!

Ось які ріжні складні причини успіху ліво сельробівської „36-ки“.

В. Островський.

НА СХІДНІ ТЕМИ.

Індія і Англія.

I.

Головне значіння Індії для Британської Імперії. — Кастовість, хаос мов, соціяльні ріжниці, політичний устрій.

Безумовно прийдеться анґлійцям перевірити **методи** східньої політики Британської Імперії, але її **ціль** лишиться незмінною: сила імперії так само й надалі мусить опиратися на Індії. Не анґлійські острови є центром імперії, лише неспокійний сьогодні Індостан. Якщо накреслити коло на лінії Бенарес—Льондон, то в його обводі будемо мати всі поважніші кольонії імперії, крім Канади, що лежить значно далі. Посідання Індії запевнює анґлійцям **панування над Індійським океаном,** як рівнож по части панування над **західним Пацифіком.** З таким критерієм треба підходити до оцінки подій, які відбуваються в Індії.

Вище сказане є лише одною сторінкою медалі. Другою її сторінкою є соціяльно-національний та економічний склад самої Індії.

Населення Індії не є одноцільною нацією в сучасному понятті цього слова.

Індуси, як називаємо ми мешканців Індії, **не мають спільної мови,** — панує там понад сто ріжних мов; кастове ріжничкування на завжди поділило населення на **чотири касти** зовсім від себе відмежовані. Крім чотирьох упривілейованих каст істнує ще **каста парїів,** людей, що виключені з рямок індуського життя. Сам дотик парія до індуса іншої касти, поганить останнього, так, що він мусить піддаватися процедурі „очищення“. Десять міліонів парїів є поза законом і єдиним їх оборонцем є анґлійська влада. В останні часи, вперше за довгі століття, парії починають боротьбу за вільний доступ до індуських святинь. Так само **соціяльні ріжниці** яскраво виступають в індуському життї. Заможні індуси — поміщики, банкіри, фабриканти й власники пароплавів — з острахом дивляться на реформаторський настрій серед нижчих верств, боючись радикальних соціяльних змін. Вони готові задоволитися неглибокою політичною реформою, вимагаючи що найвище „гомруля“ (автономії). Але калейдоскопійний характер Індії не кінчається на ріжницях кастових і мовних. **Поділ релігійний** в Індії, яка не має модернього національного почуття, ще більше деструктивно впливає на успішність боротьби з анґлійцями.

Більшість населення Індії исповідує брамаїзм і буддизм, але істнує рівнож 70 міліонів магометан, котрі в деяких навіть південних провінціях складають 50 проц. населення. Коли наприклад для веґетаріянських буддистів корова є священною твариною, магометани залюбки зїдають мясо корови, рахуючи буддистів банальними поганцями. На ґрунті релігійних ріжниць ненависти постійно доходить до боротьби поміж вірними ворогуючих релігій. Магометани, які складають безперечну меншість Індії, впрост бояться незалежности й підтримують анґлійців ґарантуючих їм безпеку.

Політичний устрій Індії теж наче завзявся проти визвольних змагань індуських націоналістів. Досить велика частина території Індії користає з автономної влади місцевих князів-магараджів і раджів, при яких перебуває анґлійський резидент — для контролі. Поміж цими автономними князівствами є кілька з територією рівною сучасній Польщі. Звичайно, що всі ці князі не поділяють думок індуських націоналістів про незалежність єдиної Індії. Рада індуських князів на конференції, відбутій в минулому році приняли дуже льояльні резолюції у відношенні до анґлійців, знаючи добре, що незалежність Індії є рівнозначною з кінцем їх автократичного панування. Все це мінуси, які внеможливляють повну успішність незалежницької боротьби у сучасній Індії, та плюси, які скріплюють позиції анґлійської влади.

Ми не хочемо цим сказати, що революційний рух в Індії не має жадного вигляду, лише хочемо правдиво освітлити події та заперечити тим фантастичним відомостям, що часто одним махом „нищать“ одну чи другу ворогуючу сторону. Проблема Індії є так скомплікованою, що ніяк не можна при редакційних столах европейських редакцій вирішувати її розвязку на основі щоденних телеґрафічних вісток

Л. Л.

Фахові школи.

Тому, що у нас часто пишеться про потребу посилати нашу молодь до фахових шкіл, подаємо нашим читачам спис важніших того роду заведень у львівській шкільній окрузі.

Почнемо від нашої Торговельної Школи, з кооперативним напрямом у Львові вул. Корнякта ч. І. Вона дає молоді торговельне і кооперативне знання у 3-літній школі для тих, що покінчили 7-кляс всенародньої або 3 кл. середньої школи і на однорічних курсах для тих, що покінчили середні школи. Для абсольвентів (ок) торговельних шкіл уводимо річний кооперативний курс. Кромі цього в міру зголошень веде школа піврічні і річні курси, торговельно-кооперативні для молодих і старших, що покінчили бодай 4 народні кл. У школі вчать також окремо нових мов, стенографії і писання на машині. Школа має такі самі права, як державні школи, а за дітей службовиків зворот оплати.

Крім цього маємо ще господарську школу в Миловані, доповняючі школи для ремісничої молоді у Львові, Перемишлі і Станиславові, школу жіночих робіт С. С. Василіянок і Т-ва „Труд" у Львові, Музичний Інститут ім. М. Лисенка у Львові, та школу малярства арт. Новаківського у Львові і килимкарські курси в Косові.

На тім і кінець, тому перейдемо до державних шкіл з польською мовою навчання. Почнемо від торговельних. У Львові вул. Скарбківська ч. 39. є 4-літня торговельно-економічна школа для тих, що покінчили 4-кл. середньої школи. При ній є дволітній ліцей для абсольвентів 6. кл. середн. школи. Крім цього є державні трилітні торговельні школи на провінції, а саме в Перемишлі, Станиславові і численні приватні.

Технічні ремісничі школи державні: Дволітня гірничо-вертнича школа в Бориславі, школа ремесел у Дроговижі з кількома відділами, ткацька в Глинянах, стельмашсько-ковальська в Грималові і Камінці Струмиловій, технічно-будівельна і будівельних ремесел у Ярославі, деревна в Яворові, Коломиї та Станиславові, шевська в Коломиї, ткацька в Коросні, промислов у Львові, вул. Снопківська 47., а саме, середня для абсольвентів 4. кл. середньої або 7 кл. всенародньої школи (мірнича, дорогова, електромеханічна і артистичного промислу), ремесел по скін. 4 кляс народніх (мулярі, теслі, каменярі) і фахова (слюсарство: артистичне, будівельне і меблеве, фахова жіноча школа у Львові, вул. Зелена (кравецтво, модиярство, гафтярство, конкарство). Школа кошикарська у Львові вул. Софії, школа суконнича в Ракшаві, машинового слюсарства в Тернополі, рільничі і огородничі школи у Бережниці коло Стрия, Городенці, Городку, Вульці Капітанській коло Львова і Заліщиках.

Всюди наука тріває 3—4 роки, а приймають з 4 народніми кл. до рільничих шкіл, до ткацької в Глинянах, стельмашської в Грималові і Камінці, будівельного промислу в Ярославі, Станиславові і Коломиї, до кошикарської у Львові, шевської у Коломиї, ткацької в Коросні на відділи ремесел в промисловій школі у Львові, в інших школах вимагається всенародньої школи або 3 кл. середньої.

Вписи відбуваються перед шкільними феріями, а також по феріях.

Школи торговельні заступають трилітню практику, а ремісничо-промислові школи заступають свідоцтво укінчення терміну. Одні і другі дають право по річній практиці в торговлі або варстаті вести самостійно торговлю чи ремесло.

На тім кінчимо перегляд фахових шкіл львівської шкільної округи і просимо інші часописи цей спис передрукувати в інтересі своїх читачів і для поширення ідеї розвитку рідного промислу і торговлі та піднесення хліборобства дорогою виобразування фахових людей.

Д. Коренець.

В безконечній черзі...

Четвертий день розправи.

Нині, в пятницю, переслухано дальших трьох обвинувачених, а саме: Володимира Махницького, Йосифа Кирилюка і Стефанію Шушкевичівну. З них тільки Кирилюк заявив, що належав до УВО; обв. Махницький і Шушкевичівна свою приналежність до УВО заперечують.

На самім початку розправи предс. трибуналу повідомив, що прис. судця Фукс Еміль занедужав, тому його місце заняв І. заступник Ян Перожинський.

Зізнання обв. Махницького.

Володимир Махницький, літ 28, родом зі Знесіння, скінчив 5 кляс нар. школи і є машиновим механіком. Служив у польській армії при 56 п. п. Тепер є обвинувачений за державну зраду, а зокрема за переховування у себе зброї.

На запит предс. каже, **що до УВО не належав.** Був тільки членом знесінського „Лугу". Про УВО чув і читав про її процеси в газетах, але до чого та організація змагає, докладно не знав.

На дальший запит предс. оповідає, що на прохання Кирилюка дав у себе приміщення студентові, який представився як Урбанський. (На поліції казали обв-ому, що той Урбанський — це „краєвий комендант УВО"). По трьох днях той Урбанський випровадився, але по якімсь часі прийшов до обв-ого разом з якоюсь панною і приніс йому до переховання пакет, який та панна мала пізніше собі забрати. Після того на другий день таж панна принесла до обв-ого ще один пакет, а на третій день вечором ще й течку і пуделко, обіцяючи те все небавком забрати. По трьох днях вона знову прийшла і сказала, що прийде якийсь пан і все те забере. Обв. подивився тоді до течки і побачив у ній револьвер, а в пуделку дві гранати. Того він настрашився і заніс усе те до стодоли та сховав у сіні. Десь по тижневі та панна прийшла до обв. з Бідою і сказала, що він забере ті річи. Обв. просив Біду зробити це якнайскорше, одначе він не показувався з місяць. Щойно десь у серпні прийшов до обв-ого Біда і приніс з собою ще один пакунок. За кілька днів (19. VIII.) була в обв-ого ревізія, але тоді у нього нічого не знайдено. Зараз потім обв. звернувся до Біди і просив, аби він негайно забрав усі ті річи. Біда дійсно

Д-Р М. ГНАТИШАК. 2)

Любовна лірика Франка.

(З нагоди роковин смерти.)

Цей епізод відноситься до кохання, яке у Франкові збудила цілком чужа, незнайома дівчина і яке визначувалося майже повною ірреальністю. Виконструуваний у мистецькій душі ідеал жінки Франко приложив до незнайомої і всією силою чуття закохався у цей свій фантом. Величко думає, що саме це кохання стало фактичним підкладом та психічним імпульсом до писання „Зівялого листя". Одначе вже сама хронольогія, так само як і рудиментарні познаки фабули, що заховалися у ліричній драмі, суперечать такому висновкові.

Не треба тут забувати рішаючого значіння іншої Франкової нещасливої любови, яка попередила його одружіння в 1886 р. Вкінці, на мою думку, не малу ролю в ґенезі „Зівялого листя" відіграв і сам факт зле добраного подружя; саме це життеве розчарування могло стати приводом до ідеалізації попередних еротичних переживань та імпульсом до мистецького їх оформлення. Пізніша-ж ілюзорна пристрасть до незнайомої, досягнувши силою контрасту найвищого ступня інтензивности, могла дати збірці її життеву, безпосередну чуттєвість та силу. У цілому треба признати, що „Зівяле листя" імовірно не спочиває на якихось конкретних переживаннях до тої міри, як це звичайно припускається.

Як кожен мистецький твір, так і Франкова збірка стала реалізацією візійної дійсности, в якій годі дошукуватися **точної,** фотографічної відбитки конкретного життя, а куди війшли елементи ріжних етапів любовної траґедії Франка, у відношенні до кількох жінок. Підтримку такого погляду бачу в опублікованому недавно в журналі „Культура" прозовому відривкові п. з. „Із записок недужого", де Франко подає із познаками літературної конструкції, а не безпосередного переживання, фабулу цілком анальогічну до змістової основи „Зівялого листя". Зрештою-ж, як уже сказано, повне вияснення ґенези збірки неможливе, доки не будуть опубліковані всі матеріяли.

Лірична збірка побудована на принципах драматичної конструкції, при чому на місце 3-ох актів драми поставлено 3 циклі-жмутки, кожен зложений із 20 ліричних поезій. Перший цикль, отворений придушеним акордом розпуки в поезії „По довгім, важкім отупінню", присвячений спершу ситуаційному описові поетового кохання та оспівуванню краси коханої. Після першого трагічного імпульсу, даного відмовою дівчини у вірші „Не надійся нічого", переходить любов у повну докорів незрівноваженість та через епізод смерти розлучниці доходить до драматичного вершка у віденській поезії „Привид", яка викликує розпучливий епільоґ „Розвійтеся з вітром, листочки зівялі".

Другий цикль починається чудовою надсянською леґендою, в якій сконкретизовано у поетичній паралелі ілюзорність еротичних переживань поета. Поезія „Полудне" є вподом до цілої серії віршів, в яких народнопісенним ладом виявлене глибоке любовне почування. Ця низка стилізованих народніх пісень замкнена поезією „Чого являєшся мені у сні", яка є щодо форми, паралелею до „Полудня". Найвищою траґічною точкою **чуттевої** резиґнації стає ґеніяльне у своїй лаконічности „Як почуєш в ночі", де вперше на місце докорів виступає повне любови вибачення і усунення особистого терпіння на другий плян. В останніх поезіях проявляються, як передсмак провідної думки третьо[го] циклю, проблески резигнації **розумов[о]** сконкретизовані в образах осени і зими.

Могутньою інтродукцією до третього ци[к]лю стає символічний фантом смерти коха[ної,] розвязаний у парадоксі: „вона умерла — ні[…] я умер." Після нового, клясичного щодо [...] мистецької реалізації, прояву тихого само[з]речення в поезії „Покоїк і кухня" починає[ться] остання стадія болючої **розпуки,** в якій вп[е]... конкретизується думка про самогубство. [...]стівський мотив зреалізування мрій при по[мочі] чорта, відбитий в іронічному зеркалі раціо[нали]стичного скептицизму, стає переходом д[о ро]зумової боротьби із сумнівами. Поривисто[...]тичне прощання з мамою, з піснями і з кох[аною] попереджує вертерівську розвязку цілої др[ами,] ґеніяльно назначену в строфах:

„Оцей маленький інструмент
Холодний та блискучий.
Один кивок... один момент
І крови ключ кипучий.

В оцей маленький інстумент
Кладу маленьку кулю
І замісць любки на момент
Його до серця тулю".

(Докінчення [...])

забрав ті річи і заніс їх до Кирилюка. В обв-ого лишилася ще тільки течка.

Около 24. серпня стрінув обв. знову Біду (на дорозі), який казав собі видати течку. Обв. від того відмовився, бо тоді не мав часу. Біда казав передати пуделко з течки до Наорлевича, а що обв-ому до Наорлевича далеко, то він просив Вацика занести це пуделко, бо йому було до Наорлевича ближче. Вацик це й зробив. Ту течку, що в обв-ого ще лишилася, віддав він поліції при ревізії, що відбулася у нього вже після вибуху на „Сх. Т."

На дальші запити каже, що у слідстві перед слідч. суддею зізнав інакше і казав, що належить до УВО, бо поліція грозила йому, що не сміє нічого зміняти. Перед сл. суддею обв. признався, що до УВО звербував його Терещук, а присягу відібрав Кирилюк, одначе тепер те все відкликує. Таксамо не знає нічого про якийсь плян Знесіння, який йому підсунула поліція.

На запит предс. обв. потверджує, що обв. Біда сказав на пуделка, що це „ракета на іменини Пілсудського". Про вибух у переховальні на гол. двірці і на „Сх. Т." обв. нічого не знав, таксамо про плянований замах на поліц. Огродніка і ком. Федунішина.

На дальші запити предс. обв. оповідає, як його на поліції бито. Бито його так, що він оглух на вухо. Обв. били 16. вересня і тоді він дістав 4 рази в лице. При тому його називано останніми словами і грожено: „І вмерти не вмреш — і жити не будеш!"... Після того обв. потакував уже на все те, чого хотіла поліція і що вона диктувала.

Прок. питає на обставину, чи та панна, передаючи обв-ому пакети, казала, аби уважати, щоб вони не впали, що він потверджує. Обв. питав її, чи не ліпше їх закопати в землі, на що вона сказала, що це безцільне.

На запит радн. Слезановського, чому обв. побачивши, що має у себе якісь небезпечні матеріяли, не повідомив про це поліції, відповідає обв., що булоб з ним те саме, що сталося; його булиб арештували, били і т. д., аби ще щось більше видобути.

Радн. Слез.: В то ніхто вам не повірить!

На запит д-ра Шухевича каже обв., що він не мав просто виходу: до поліції не міг звертатися, бо булоб з ним те саме, що є нині, а до тих осіб, що йому принесли річи до переховання, він звертався і просив їх забрати їх, а вони все обіцяли, але по ті річи не приходили.

Зізнання обв. Кирилюка.

Йосиф Кирилюк, літ 25, жонатий, лісничий, родом зі Знесіння, де його батько, почтовий підурядник, має власний дім. На запит предс. оповідає, що скінчив 6 кляс української гімн. при вул. Рутовського, після чого відбував практику в митрополичих лісах у Крилосі під Галичем. Зложивши іспит на лісничого, оженився і мешкаючи у своїх тестів, чекав на посаду. Тесть обв-ого є стрием обв-ого Наорлевича.

Признається, що належав до УВО (від травня або червня 1929 року), до якої звербував його обв. Крушельницький. Він і пояснив обв. цілі організації і сказав, що в УВО є дві групи: культурно-освітня і терористично-саботажова. З обв-их належав до тої самої трійки Крушельницький і Терещук.

Обв. належав до першої ґрупи і мав працювати на Знесінні. Присягнув на револьвер в домі Крушельницького (Піскова 16) разом з Терещуком. Наорлевича тоді не було. Змісту присяги не пригадує собі, бо від тоді минуло багато часу. „Сурму" читав, але змісту прочитаного не пригадує собі також.

З черги оповідає, як один пан прийшов до нього (про це попередив його Крушельницький) і казав прийти на вул. Пекарську. Коли обв. прийшов, застав там Біду і Гуртака, які питали його про ревізію в Махницького. Вони просили його перебрати дещо від Махницького, але обв. відмовився. За якийсь час прийшов до обв-ого Біда, з яким він пішов до Махницького. Це було коло год. 10. веч. Від Махницького вони забрали пакунок і перенесли до обв-ого, тільки Біда взяв собі з нього один пакет. За кілька днів обв. просив Наорлевича, аби він заніс те пуделко до Акад. Дому, І. пов., ІІ. двері праворуч, що той і зробив.

Про те, що Терещук і Вацик ходили на „Сх. Торги", обв. довідався аж у слідстві. Ніяка панна до обв-ого у справах організації не приходила. До УВО не звербувала його п-а Шушкевичівна і не казала йому, як безробітному, що як вступить до УВО, то вже буде мати посаду. У слідстві сказав так, бо його страшно били, а він боявся, аби його ще більше не били. На запит. предс. чому обв. обтяжив так страшно п-у Шушкевичівну, яка тільки через нього сидить уже 9 місяців і відповідає тут за держ. зраду, обв. каже, що сподівався, що її як жінку поліція бити не буде.

Дальше обв. заперечує, що він не заприсягав ні Вацика ні Махницького. На сходини та виклади обв. на Кайзервальд не ходив, був тільки раз з Крушельницьким, з яким читав „Сурму".

З замахом на „Сх. Т." нічого спільного не мав, таксамо не чув нічого про плянований напад на ком. Федунішина.

Опісля на запит. предс. оповідає, як його били на поліції і як він під терором зложив свої зізнання, якими обтяжив себе й товаришів.

На запит прокуратора, чому так обтяжив п-у Шушкевичівну, хоч у кругах УВО загально переконані про те, що поліція не тільки била, але й убила жінку, бл. п. Басарабову, отже таксамо могла зробити і з п-ою Шушкевичівною, — обв. каже, що він над тим не застановлявся, а все думав, що поліція жінки бити не буде. Врештою поліція все йому казала і він під її диктатом зізнавав.

На дальший запит. прок. обв. оповідає, що вже в 1923 р. він був арештований у звязку з демонстрацією перед св. Юром (тоді був у Львові папський нунцій), коли то він читав там одну летючку. Прок. каже, що обв. був тоді арештований за підбурюючу промову і був суджений в цій-же салі, але суд присяглих його увільнив. При цій нагоді прок. пригадує, що в батька обв-ого переховувався якийсь час Дзіковський, що був пізніше обвинувачений в убивстві Твердохліба, а недавно розстріляний в СРСР. Обвинувачений це заперечує, на що прок. каже, що його батько мав з цього приводу доходження.

В дальшому прок. цитує зізнання обв-ого перед сл. суддею і каже, що з усіх обвинувачених він найбільше хитався, бо кілька разів признався, а потім відкликував усе це на те, аби за кілька днів знову до всього признатися.

Обор. д-р Шухевич просить ствердити, що обв. зізнав раз, що його звербував до УВО Терещук, другим разом, що Крушельницький, а третім разом, що Шушкевичівна. Предс. стверджує це. При кінці прок. питає ще обв. Біду, чи він казав до Кирилюка: Прийдіть, бо буде робота на „Сх Т."!

Обв. Біда: Можливо, що щось подібного я сказав.

На запит д-ра Ганкевича обв. Кирилюк стверджує, що після зложення зізнань перед сл. суддею в поліц. будинку він дальше сидів у поліц. слідстві, а не в судовім. На дальший запит оповідає, що він всюди шукав за посадою лісничого, але не міг її дістати, ніде тільки тому, що був греко-католиком. Якби був римо-католиком, був би посаду дістав легко.

Зізнання обв. Шушкевичівної.

Під видиме зацікавлення всіх присутніх входить на салю перша з обвинувачених дівчат, молоденька і пристійна студентка львівського університету Стефанія Шушкевичівна. Обвинувачена має 21 літ, є студ. ІІІ. р. фільос. (відділ матем.-природн.). Батько її емер. залізничник і 3 брати є поляками, сестра — українкою.

До УВО не належала, але про неї знає з ґазет, а зокрема з „Сурми", яку читала і після прочитання нищила.

З обв. знала найбільше Кирилюка, який є мужем її товаришки. На феріях 1929 року (від 4—18 липня) була на пласт. прогульці в Карпатах, а опісля у пласт. таборі на Соколі. Ніякої карти Знесіння не рисувала (на карті тій мали бути означені ріжні держ. будинки і всі мешкання УВО, аби учасники нападу на поліц. аґента Огродніка і ком. Федунішина знали, до кого в разі потреби сховатися). Обв-на, як секретарка кружка „Союзу Українок", запросила разом з одною товаришкою Крушельницького на диріґента хору до Знесіння.

На дальші запити обв-на оповідає, кого з підсудних знає, а кого ні. Про замах на „Сх. Т." нічого не знала, таксамо про плянований замах на ком. Федунішина. Від початку дотепер обв-на до нічого не признавалася.

На запит прок. каже, що на „Сх. Т." не була

ні сама, ні з якоюсь панею і ніякого відношення до замахів не мала.

Обор. д-р Шухевич просить ствердити з протоколу, зложеного обв. Махницьким дня 14. Х. 1929, що він зізнав, що на тій карті Знесіння мали бути означені доми, в яких мешкають українці, а не члени УВО.

На цьому закінчено переслухання обв. Шушкевичівної, що своїми зізнаннями зробила доволі корисне враження.

Завтра, в суботу, переслухуватимуть обвинувачених: Качмарського, Колодзінського, Гошовського і Лемішку, а можливо й дальших підсудних.

Пластове Свято Весни.

Мало пластове свято відбутись ще попередньої неділі (18. ц. м.), коли зібрався цілий Львівський Кіш на полі за Львовом в стороні Брюхович, на т. зв. „Сагарі". З огляду однак на лиху погоду команда обмежилася тільки до перегляду всіх пл. відділів і відложила свято до слідуючої неділі, щоби дати можність взяти в святі участь також нашому громадянству. Погода справді була чудова.

Вже в суботу (24. ц. м.) вечором деякі пл. відділи вирушили в поле на згадане місце, розбили шатра та серед сміху й пісень там заночували. Щойно в неділю зранку загомоніло гамірне життя. З усіх усюдів прибували пластові відділи, що уладили як слід цілий табор. Синьожовті хоругівці визначували обсяг поля табору, поза який пластунам без дозволу не вільно виходити. Довкруги границі кожний пластовий відділ серед тінистих дерев уладив свій таборик, огородив його гіллям, розбив шатра, побудував по мистецьки намети з галуззя та встромив посередині невеличкий машт зі своїм знаменем. „Лісові Чорти" викопали в землі рів з насипом, що служив замісць крісел і столів і був свого рода „їдальнею". По середині цілого табору просторий майдан, де встромлено понад 10 метровий машт, зроблений виключно з пластових палиць. На чолі майдану під тінистим бальдахимом престіл для Богослужения.

В 11. год. всі пл. відділи уставилися на майдані в чотирокутник довкруг маштy. Увійшла Верх. Пл. Команда на чолі з Верховним Отаманом, що відчинив свято. При звуках національного й пластового гимнів завішено на машті національний прапор та знамена всіх пл. команд і пл. відділів. Після цього уставилися пластуни колюмнами перед престолом, де о. пралат Пясецький відправив Сл. Божу. Після Богослуження офіціяльна частина. Ст. пл. Л. Ч. А. Фіголь говорив зворушливо про значіння свята.

Перед гарно гаптованим прапором сотня пластунів прихильників зложила пл. присягу. Дальше слідувало іменування учасників, розвідчиків, вірлиць і уділення відзначень багатьом пл.-ам (кам) за їх працю у Пласті.

По півтораготинній, повній сміху, життерадости і вигадок, обідній перерві слідували спортові змагання, як біг, ріжні гри і т. п., а в год. 18-тій відбулась велика пл. ватра.

Цілим святом завідував ст. пл. Л. Ч. Врецьона, що стоїть на чолі Округи Львів-місто, за що належиться йому признання. Не менше добре вивязувалися зі своїх завдань писар свята О. Тарнавський та обозний Івахнюк. Цілому святові приглядалося багато батьків пл-ів, чимало чільних громадян і представників організацій.

Процес у Донецькім басейні.

(АТЕ). „Комуніст" повідомляє, що в Донецькім басейні почався процес 30 працівників кооператив, що достарчали робітникам артикулів першої потреби. Акт обвинувачення стверджує, що кооперативи не доставляли робітникам потрібної скількости харчових і ін. продуктів, а продавали їх для спекуляції приватним купцям. Керовник одної кооперативи Козач збогатився, присвоївши собі значні суми. Інші працівники комуністи, систематично розкрадали товари, призначені для робітників.

Складайте жертви на оселю українських робітників пера в Ямнім!

Справа сутички на нім.-польськім кордоні.

Адміністраційна та судова влада Сх. Прусії передала справу комісаря польської прикордонної сторожі Беджинського, що тепер є у вязниці в Ельблонзі, прокураторові Німеччини. Коли прокуратор признасть, що справа належить до суду, передасть її держ. судові в Ляйпціґу. Той суд покликаний розглядати справи державної зради.

13 пар людських вух.

Залізничник на залізничім шляху Колюшки-Варшава побачив, як хтось крізь вікно поїзду викинув пакет. У пакеті було 13 пар людських вух. Слідчий уряд телеґр. спитав університети в Кракові, Львові та Люблині, чи в там. анатомічних заведеннях не пропали людські вуха. Досі не прийшла відповідь.

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·85·50—8·89·00, канадійський долар 79·0—8·80·00, чеська корона 0·26·25—0·26·50, австрійський шілінґ 1·25·50—1·26·00, румун. лей 0·05·25—0·05·50, французький франк 0·34·80—0·35·00, швайцарський франк 1·72·00—1·72·50, фунт штерлінґів 43·40·00—43·70·00, радянський червінець 11·00—12·00, німецька марка 2·12·82—2·12·88

Золото: 20 корон 36·20·00—36·60·00, 20 франків 34·25·00—34·50·00, 20 німецьких марок 42·00·00—42·40·00 10 російських рублів 46·00·00—46·40·00.

Срібло: Австрійська корона 0·47·00—0·48·00 5 австрійських корон 2·50·00—2·60·00, австрійський фльорен 1·25·00—1·60·00, російський рубель 2·00·00—2·10·00, копійки за рубель 1·00·00—1·05·00.

Збіжа.

Пшениця двірська 37·00—38·00, пшениця селянська 34·25—35·25, жито галицьке 15·25—16·25, ячмінь галицький броварняний —·00——·00, ячмінь на жливо 34·25—35·25, ячмінь пастівний 13·50—14·00, овес галицький 13·50—14·00, кукурудза румунська 21·25—22·25, бабобля промислова 0·00—0·00, фасоля біла 45·00—55·00 фасоля кольорова 30·00—35·00, фасоля краса 40·00—45·00 горох пів-Вікторія 23·75—25·75, горох пільний 21·25—22·25, бобик 21·00—22·00, мішанка паст. в зерні 00·00—00·00, вика 25·75—26·75, сіно солодке краєве прасоване 5·00—7·00, солома прасована 4·50—5·00, гречка 21·25—22·25, льон 00·00—00·00, лубінь синій 00·00—00·00, ріпак 00·00—00·00, грисік кукурудзяний 00·00—00·00, мука кукурудзяна 00·00—00·00, отруби житні 8·50—9·00, отруби пшеничні 10·50—11·00, крупи гречані 43·00—45·00 пшоно 00·00—00·00, крупи ячмінні 00·00—00·00, пенцак 00·00—00·00, просо краєве 00·00—00·00, макухи льняні 29·00—30·00, мак синій 150·00—160·00, мак сивий 110·00—120·00. конюшина червона 000·00—000·00.

Виборчі протести.

У понеділок, 2. червня Найв. Суд розглядатиме 5 протестів проти посольського мандату інж. Вежбіцького, що здобув той мандат із державної листи Стр. Хл. після доповняючих виборів у сандомирській окрузі. В червні Найв. Суд матиме ще дві сесії в виборчих справах, потім з причини вакацій буде перерва до осени.

Нові вибори в ґнезненській окрузі.

У неділю будуть нові вибори в ґнезненській окрузі наслідком уневажнення виборів Найв. Судом. Один мандат при мин. виборах здобули були німці. З нар. демократії кандидує бувш. маршал сенату Тромпчинський.

Становище львівського воєводи захитане?

Із Варшави повідомляють, будьтоби становище львівського воєводи гр. Голуховського захитане. Рішаючі чинники нібито невдоволені, що воєвода занадто уступчивий одиницям, які підшиваються під авторитет якоїсь політичної ґрупи. Постанова в справі наслідника Голуховського вже запала. Був би ним один із воєводів у Сх. Галичині. Голуховський одержав би становище за кордоном. Правлячі кола не скривають невдоволення з причини розвязання справи тимчасової міської ради, головно щодо персональних справ.

Укріплювання Києва.

(АТЕ). У Букарешті одержали вістки про укріплювання Києва. Останніми часами влада переводить інтенсивні будівельні роботи, будуючи ланцюг фортець, що окружають Київ від заходу у проміні 15 км. Фортеці йдуть півколом і окружають Дніпро з північної і південної сторони міста. М. і. будують спеціяльні залізно-бетонові газові схоронища. Будують фортеці якнайобережніше: робітників, що привозять підводами будівельний матеріял, не впускають до середини. Підводи впроваджують і випроваджують із фортів вояки. Спеціяльні відділи саперів на основі стратеґічного пляну вирубують ліси біля Києва. Населення пояснює собі цю будову фортець тим, що на Україні зростають внутрішні неспокої; останніми часами появилося стільки сильних відділів партизанів, яких не було від останніх повстань у 1926 р.

Агітаційна подорож Петровського.

(АТЕ). „Комуніст" повідомляє, що голова ВЦК-ту Рад. України Петровський відбуває агітаційну подорож над польським кордоном. У Шепетівці говорив про міжнар. положення Рад. України, зазначував, що Польща рада би відірвати Рад. Україну від Союзу. У Проскурові Петровський говоритиме на зїзді ком. представників польських організацій.

НОВИНКИ

— **СЛІДУЮЧЕ ЧИСЛО „ДІЛА" ВИСИЛАЄ АДМІНІСТРАЦІЯ на поодинокі друковані окремо для кожного передплатника адреси та на кожній адресі будуть виписані квоти скільки хто має доплатити, щоби мати заплачену передплату по кінець червня ц. р.**

— **Прогулька до Черча.** У відповідь на численні запити про відкриття сезону в Черчу, повідомляємо заінтересованих, що купелі як і заведення функціонують вже від 1. червня. Святочне відкриття головного (2-го) сезону, получене з посвяченням нових обектів та іншими імпрезами, відбудеться **в неділю 29. червня** і на цей саме день заповідається богато прогульок з краю та зі Львова. 2194

— **Продовження Загальних Зборів Кооперативи Український Театр** у Львові 5. червня в год. 5. попол. у салі „Бесіди".

— **Фотограф Янушевич, вул. Вінцентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 59-60.** 1554

— **Українські школи у Львові.** В тих днях перенесла шкільна влада українську 7-клясову прилюдну школу для хлопців і дівчат ім. Шашкевича із старого будинку при вул. Скарбківській у Львові до нового, гарного будинку при вул. Замкненій, бічна Городецької. Будинок відповідає всім новочасним вимогам гіґієни. З уваги, що для дітей, замешкалих у східних дільницях Львова (Куркова, Театинська, Ринок) було би за далеко тай небезпечно переходити вулицями: Леґіонів і Казимирівською, де є великий рух трамваїв, авт, мотоциклів і т. п. родичі роблять заходи, щоби полишити філію школи ім. Шашкевича в середмісті для наймолодших дітей. Делеґація родичів під проводом о. сов. Стефановича, в якої склад входили п. Карпякова, п. Оглій і д-р Бариляк одержали від п. куратора прихильну відповідь з тим застереженням, що одинокою перепоною було би визначення кредитів для збільшеного учительського етату. Та сама делеґація домагалася через кураторію, щоби міністерство відновило па-

ралельні відділи гуманістичного типу при державній українській ґімназії у Львові. Куратор Питляковський поставився до цієї справи дуже прихильно і є надія, що після ферій діти зможуть вписуватися до гуманістичних відділів, де наука латини зачинається щойно в IV. кл., греки зовсім нема, а зате є більше природничих наук, таких потрібних у житті.

— **Прикрий інцидент на українському фестині.** Фестин, улаштований заходом львівської філії „Т-ва охорони дітей і опіки над молоддю", стягнув оноді, 29. ц. м., на площу Сокола-Батька кілька тисяч українського громадянства, що поспішило на свій майдан, щоби причинитись до збільшення фонду на будову Пластового Дому. Ріжноманітну програму фестину виконали гарно пластуни, що виступили в силі кількох курінів. Прибули пластунські відділи навіть з провінції. Весь час приґравала музика Т-ва „Зорі". На жаль, преґарну програму пластового фестину притьмарив дещо сумний інцидент, що скоївся під сам конець фестину, коли мала відбутися роздача нагород за дружиновий марш пластунів і пластунок. Підчас промови верховного команданта пластунів, проф. Сев. Левицького завалилась провізорична трибуна, висока на два метри, а разом з нею впали на землю ціла верховна команда, члени жірі, а з публики, на жаль, пос. о. пралат Куницький, дир. Колтунюк і ще дехто, разом коло 10 осіб. Цей несподіваний і прикрий інцидент проминув на щастя без поважних наслідків, бо скінчився тільки легким потовченням заскочених осіб, з виїмком посла о. Куницького, якому сильно потовчено обі ноги. Зімлілим послом зайнялися присутні на фестині лікарі й відвезли автом до дому. До речі, цього сумного інциденту не було би, колиб в перших днях листопада 1928 р. якісь злочинні руки не спалили великої деревляної трибуни на площі. Після того закінчення фестину пройшло по програмі.

— **Академія в память С. Петлюри в Букарешті.** В неділю 25. травня, в Букарешті, в салі „Трансильванія", з почину Комітету для вшанування памяти Симона Петлюри, відбулася святочна Академія в його честь На пропозицію голови Комітету Дмитра Геродота память Симона Петлюри, а також і всіх тих синів України, які впали на шляху визвольної боротьби за незалежність своєї Батьківщини присутні вшанували встаючи з місць. На Академії були присутніми представники всіх українських організацій в Букарешті: новообраний посол до румунського парляменту д-р Дутчак, голова Української Громади в Кишиневі адв. І. Міткевич, адв. д-р Д. Маєр-Михальський та інші. Промовляли на Академії: голова Комітету Д. Геродот, заступник гол. Українського Громадсько-Допомогового Комітету д-р В. Трепке та член цьогож Комітету полковник Г. Порохівський. Після Академії переведено збірку на бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі, яка дала 1445 леїв. Гроші переслано до Парижа.

— **Самовбивство абсольвента прав.** У брамі Ратункової Стації при Стрілецькій пл. застрілився 27-літній абсольвент прав Стан. Войтович, бувш. урядовець. Причиною матеріяльна нужда.

— **Свято весни.** Наші пластуни влаштовують 6. червня „Свято весни" в год. 20.15 у великій салі Муз. Іституту ім. Лисенка. Білети в ціні 1, 2 і 3 зол. можна дістати раніше в книгарні Наук. Т-ва ім. Шевченка. Дохід призначений на будову Пластового Дому. Ближчі подробиці можна буде найти в афішах.

— **Міжнародній Жіночий Зїзд.** Пос. Мілена Рудницька виїхала до Відня в характері голови Союзу Українок на засідання Екзекутиви Міжнародного Жіночого Союзу, якого членом є Союз Українок. Рівночасно відбувається у Відні конґрес другої жіночої міжнародньої установи Жіночої Ради, в якій українки, на жаль, не є членами. В цьому конґресі п. Рудницька бере участь у характері запрошеного гостя.

— **Відгук протесту.** Протест „Союзу Українок" у справі арештування С. Єфремова і тов. та переслідувань на Рад. Україні, висланий до ріжних жіночих організацій у світі, находимо перекладений у цілости у бразилійськім органі „Корейо да Тарде" з дня 11. м. м. у Ріо де Жанейро.

— **Вигідна подорож.** „Дзенік Людови" поміщує довшу новинку про те, що маршал сенату Шиманський виїхав у подорож до Західньої Европи автом, купленим недавно для... сенату. Минулого року їздив двома урядовими автами до Франції бувш. премієр Світальський.

— **Про нову фільму Довженка.** У відомім англійськім часописі „Обсервер" находимо з 18. ц. м. довшу статейку про фільму відомого радянського кінового режісера О. Довженка „Земля". Стаття писана московським кореспондентом „Обсервера" і називається „Клясова війна на Україні" з підзаголовком: „Епічна російська фільма". Англійський журналіст каже, що Довженко завдяки своїй „Землі" й „Арсеналові" станув у першім ряді радянських кінових творців і що кіно в СРСР осягло своєрідний змінливий ступінь мистецтва, яке не надибуємо в інших краях. Довженко — каже він — є надто великим артистом, щоби бути 100 процентним пропаґандистом і за те щирі комуністи часто нападають на його фільми.

— **За скасування присяги в німецьких судах.** Правнича комісія райхстаґу приняла 17 голосами проти 10 рішення, щоби замість дотеперішньої присяги на суді ввести святочну заяву і карати за зломання заяви, а не за кривоприсягу. Цікаво, що за скасуванням присяги крім соціялістів і комуністів голосували також націоналісти, демократи і народні консерватисти.

— **Проти підвишки комірного.** У четвер зібрались на велике віче численні львівські громадяни, які терплять від високого комірного, схвильовані звістками, що має вийти розпорядок про підвишку комірного. На вічу промовляли пос. Гавзнер і д-р Дренґевич, після чого присутні прийняли резолюції проти нарушення дотеперішнього закону про охорону комірників. У резолюціях сказано, що ніяка підвишка комірного не може заохотити власників до будови домів і що мешканева проблема належить до виключних обовязків уряду.

— **„Забава" на селі.** В ночі з 25. на 26. ц. м. в Петранці, пов. Калуш, так забавлялись весело ...мовий день, що на головній дорозі близько ... уряду пробили смертельно двох 25-літних ...дарів Петра Ленева і Леніцького Василя ...вже 3-тє убивство у цій громаді в цьому ... Дійсно жахом проймає, коли чуєш про ...прави. Невже нема ради на те, щоби вплинути ...покоюючо й на найзапальніші елементи ... села?

— **...ричина демонстрації.** У Сан-Себастіяно ...нили традиційну боротьбу биків. Юрба, ...ла на ігрища, дізнавшись про заборону, ... обкидувати поліцію та жандармерію ка... Дійшло до стрілянини. Замість биків ...орів на арені лишилось на вулиці 15 ра... спанців.

— **...жні вістки.** У німецькім парляменті від... справу закону про незаконні діти, тому, ...адія, що вже в найближчім часі нім. учені ...ь певний спосіб, як на підставі аналізи стверджувати, хто є батьком дитини. — ... вводить від нового шкільного року одно...й тип народніх шкіл. — Помер франц. ...нал Люкон, бувш. архиепископ Раймсу в ...життя. — У Відні збанкротували численні ... фірми. — У Варшаві помер проф. унів. ...ьог Станислав Цішевський. — На Словач... м. Вел. Топончан найдено під старим бу...м касету зі золотими монетами великої вартости. — У Швайцарії родиться щораз менше дітей: приблизно на 1000 щороку менше.

З театру.

ВЕЛИКИЙ МІСЬКИЙ ТЕАТР: *„ОСІННІ МАНЕВРИ"* — оперетка в 3 діях *Кальмана.*

Стара, добре відома у нас оперетка майстра Леґара, стільки разів грана навіть нашими вандрівними театрами, віджила знову на дошках міського театру. Віджила і полонила всю без винятку авдиторію, як і колись за давніх, добрих часів... Бо має ця оперетка все те, чого від неї хоче публика: преґарну, легку, повну мельодійности музику, доволі дотепне лібретто і живу акцію, в якій сцени повні вогнистого темпераменту йдуть на переміну зі сценами солодко-сентиментальними.

В „Осінних маневрах" гарне поле до попису дістали такі любимці публики, як Вавжкович в ролі одпр. добровольця Маросі, Кулиґовський в ролі поручника Лоренті, Татшанський в ролі ґенерала Логонай, Рушковський в ролі резер. кадета Валерштайна і п-на С. Стадниківна в ролі Трески, доньки ґенерала. Всі вони мали великий успіх, зокрема п-а Стадниківна, якої виступ того вечора був одним з найбільше вдатних. Окремо слід відмітити ще Берського в ролі старого слуги і Копчинського та Глядого в ролях офіцерських чурів. Оба останні вже своєю появою викликали сальви сміху. В ролі баронової Різи виступила гостинно п. Горбовська, якої голос звучить особливо гарно і свіжо у високих тонах.

До успіху вистави, режісерованої Кулиґовським, причинилися й удатні виступи балету (в II. акті „Панночка і студенти", в III. акті „До атаки"). Диріґував п. Т. Середницький. *І. Н.*

Дивогляди.

Баль у церкві.

„Пролетарська Правда" приносить вістку, що з нагоди 1. травня київські атеїсти приймали 600 московських атеїстів великою протирелігійною манїфестацією, яка закінчилася балем у... соборі св. Володимира.

Зі спортового життя.

ГАСМОНЕЯ—УКРАЇНА.

Перші змагання за мистецтво А-кл. між повищими дружинами (до цього часу грала Гасмонея з Україною лише товариські змагання), які відбудуться в неділю 1. червня в год. 3.30 попол. на грищі Погоні, викликали серед усіх спортових кругів Львова велике заінтересування. Гасмонея, розуміючи вагу цих змагань, виступить у свому репрезентаційному складі, зі Штаєрманом у нападі і залізною обороною: Редлером та Бірнбахом. В Україні вперше цього року буде грати Петрів, який уже вернув до здоровля. Слід надіятися, що одинацятка України, граючи в повному складі, зуміє перехилити перемогу на свою сторону. Українське громадянство, яке численно вибирається на ці змагання, буде мати ще змогу піти на свято весни „Рідної Школи" на площі Сокола-Батька, бо змагання скінчаться в год. 5.

НЕДІЛЬНІ ЗМАГАННЯ.

Львівські Чорні грають у цю неділю на свому грищі за мистецтво Ліґи з варшавською Леґією, яка маючи до цього часу всього один страчений пункт, є найповажнішим кандидатом на мистця Ліґи. З А-клясових грають: Чорні І. Б. —Лехія, Погонь І. Б.—Яніна, Погонь (Стрий)—Ресовія у Стрию і Польонія—Ревера в Перемишлі.

Зі спортових ігрищ Сокола IV.

В ігрищах Сокола IV., які відбулись в днях 24. та 25. травня ц. р., брали участь з Перемишля Сян та Беркут, а зі Львова Сокіл-Батько, Україна, СКУД, ЖУСК та Основа, які вислали переважно резервові дружини на ці змагання. Неоправдано не зголосили Т-ва своїх легкоатлетів так, що Беркут з Перемишля, не маючи конкурентів, вернув до дому з огірченням на наших столичних змагунів.

Висліди змагань були такі:

Відбиванка жін. Сокіл IV.—Сокіл-Батько 30:17,
Сокіл IV.—ЖУСК 30:12,
СКУД—СОКІЛ IV 30:7.

Відбиванка муж. Сокіл-Батько—Сокіл IV. 7:30,
Сокіл IV.—Беркут 30:17,
Сокіл-Батько—Беркут 30:15.
Кошиківка муж. Беркут—Сокіл IV. рез. 42:2.
Копаний мяч: Зоря—Сокіл IV. рез 9:3 (3:1).
Україна—Основа 1:1 (1:0).
Сян—Сокіл IV. 5:2 (1:0).

Добре зіграна дружина Сяну, зміцнена грачами Польонії, перемогла дружину Сокола лише завдяки дуже гострій грі. Сян мав цілий час перевагу, та не маючи добрих стрільців добув заледви 5. воріт.

Дивно недомагав напад Сокола, добре спиcалась тільки залога і середущий помічник. Найкраще держався воротар Сокола Вірщук вилапуючи цілу низку сильних стрілів.

Ворота добув Цибик та Чорний, а суддював побр. Верхола.

Коп. мяч. СОКІЛ IV.—КАДУР 13:0 (6:0).

Дня 29. ц. м. на грищі Гасмонеї, дружина Сокола IV. побідила легко Ц-клясову дружину Кадур. Ворітьми поділились: Терлецький 7, Дунько 4, Фурда і Венґер по 1.

Станиславів. 49. п. п. (Коломия)—Пролом 5:2 (3:0).

По гарній побіді з минулої неділі над Соколом в Коломиї (7:2) прийшла знова програна, і то тим прикріша, що несподівана. Одинацятка Пролому виступила в складі: Струтинський, Ковальський, Гусак: Процик, Павловський, Бриндзей; Ліськевич І., Моклович, Демянчук, Керияжевич, Панашів. Новий воротар задоволив під кожним оглядом. Оборона невіграна зі собою, поповнила кілька прикрих похибок. Поміч в. загал задоволила. Напад ослаблений відсутністю Маруняка, майже не істнував на грищі в першій половині гри. В другій половині дещо розігрався, але всі його акції рвалися на правім лучнику. Хід гри, що велася в досить скорім темпі, такий: В першій половині 49. п. п. використовує гру з вітром і сонцем та стріляє 3 воріт. По перерві 49. п. п. стріляє четверті ворота; Пролом зривається до атаки. Добре подання лівого крайника Панашіа переміняє Демянчук у перші ворота. В тій-же мінуті центру Ліськевича І. вміщує у сітці Керияжевич. Карний проти Пролому й вислід 5:2. Українська дружина має змогу вирівняти, але певну позицію з двох кроків Моклович „цятапашить", а два під ряд стрілені карні чудом відбиває воротар 49. п. п. на ріг. Змагання вів п. Клямер.

ПРОЛОМ II.—ГАКОАГ II. 4:2 (2:0).

Заслужена виграна Пролому. Ворота стріляли: Петрів (2), Михалевич і Стеткевич (з карного).

Театри.

Великий Міський Театр:

Субота 31. травня год. 3·30 „Львині серця“ (для шк. молоді).

Субота 31. травня 7·30 веч. „Ріголетто“. Виступ А. Сарі і Норберто Ардеалі.

Малий Міський Театр:

Субота, 31. травня год. 7·30 веч. Кепський шелят (знижки).

Цирк Станевських (площа Бема):

Субота, 31. травня, год. 8. вечором атракційна вистава.

Кіна.

АПОЛЬО: Звукова фільма: „Нічна варта“ (з Біллі Дов, на осн. повісти Кльод Фарера). Вийки з оп. „Жидівка“.
КАСІНО: Озеро кохання.
КОЛЬОСЕЙ: Щораз скорше (Гар. Льойд).
КОПЕРНИК: Пат і Патахон у ком. „Зачарований килим“ і „Несподіванка“.
ЛЕВ: „Орлеанська діва“.
МАРУСЕНЬКА: Звукова фільма: „Біла княжна“ (Поля Негрі). Осміх Варшави.
ОАЗА: Гіпек і Льопек женяться.
ПАЛЯС: Звукова фільма: „Отруйник“ (з Конрадом Файтом) Приїзд Мозжухина у Варшаву.
ПАН: Козаки.
ПАСАЖ: Таємна ватага. Одноденний князь.
ПРОМІНЬ: Останній син.
СТИЛЕВЕ: Княжна невільниця (Біллі Дов).
ФАТАМОРГАНА: Чорне доміно (Гарі Лідке).
ХИМЕРА: Його хлопець.
УТІХА: Божий бич (Льон Чаней, Аніта Пейдж).

Програма радіо.

Неділя 1. червня 1930.

Львів (385,1) 14.50 Муз. з Варшави. 17.30 Концерт з Варшави. 18.50 Всячина. 20.15 Концерт з Кракова. **Варшава** (1411,7) 20.45 Попул. концерт. 22.00 „Морське Око“. **Познань** (334,3) 20.15 Пісоньки. 21.00 Новітня музика. **Гельсінгфорс** (221,4) 19.40 Хор. **Лайпціг** (259) 18.30 Камерна муз. **Льондон** (261,3) 17.15 Квінтет. **Кеніґсберг** (276) 18.15 Спів Гагаріна. **Копенгаген** (281) 21.30 Дует віольон. **Бреслав** (325) 12.00 Концерт орх. **Штутгарт** (360) 19.35 „Альціна“ опера. **Гамбург** (372) 20.00 Давні оперетки. **Букарешт** (394) 17.30 Легка музика. **Берлін** (415) 17.30 Концерт хорів. **Рим** (441) 21.02 „Тоска“. **Лянгенберг** (473) 20.45 „Сумерк богів“. **Міляно** (501) 20.30 Оперетка. **Відень** (516,3) 18.25 Пісні австр. композиторів. 18.50 Тріо Бетовена. **Будапешт** (550) 20.15 Сарі Федак. **Ленінград** (1000) 15.30 Мелодії композиторів. **Харків** (1304) 20.00 Концерт для села. (426) 16.00 Концерт. **Париж** (1725) 21.00 Легка муз.

Понеділок 2. червня 1930.

Львів (385,1) 20.15 Концерт з Варшави. 21.15 Віденський концерт. **Краків** (312,8) 23.00 Сальон. муз. **Вильно** (368,1) 18.45 „Слово о поході Ігоря“. **Лайпціг** (259) 16.30 Концерт **Кеніґсберг** (276) 19.00 Тріо. **Копенгаген** (281) 15.35 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооператива Український Театр у Львові. Український Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові:

Тернопіль саля „Міщан. Братства“:
31. V. „Троянда Стамбулу“ оперета на 3 дії Фалля.
1. VI. „Чорт“ гра на 3 дії Ф. Мольнера.
2. VI. „Пáпшка“ оперета на 3 дії — Штольца.
3. VI. „Церковна Миш“ ком. на 3 дії — Фодора.
4. VI. „Раз та добре“ (Ревя) Л. Лепкого-Ширумелика-Чіпки.
5. VI. „Мина Мазайло“ ком. на 4 дії — М. Куліша.
6. VI. „Меджі“ оперета на 3 дії — Штольца.
7. VI. „Несподіванка“. Правдива подія на 4 дії — К. Ростворовського.
8. VI. „Пірвання Сабінок“ ком. на 4 дії — Шентана.
9. VI. „Баядера“ оперета на 3 дії — Кальмана.

Український Театр під управою Ів. Когутяка. 2132

Журавно:
Субота 31. V. — „Бог помсти“.
Неділя 1. VI. — „Пташник з Тиролю“.

Бурштин:
Понеділок 2. VI. — „Король життя“.
Вівторок 3. VI. — „Трійка гільтаїв“.
Середа 4. VI. — „Пташник з Тиролю“.

Театр у побільшеному складі (26 осіб) і добірною орхестрою (7 осіб) приготовляється до цілковитої зміни репертуару, про що подрібно оголоситься своєчасно.

Театр ім. М. Старицького Стрий:

Дрогобич:
Неділя 1. VI. н. р. „Циганські чари“ оперета.
Понеділок 2. VI. „Ніч несподіванок“ комедія.

Стрий:
Четвер 5. VI. „Ганджа Андибер Зубенко“ оперета, музика проф. Е. Форостини. 2195 1—?

Новий Український Театр дир. П. Карабіновича.

Галич:
31. VI. „Шукаю мужа“ прем'єра.

Станиславів:
1. VI. пополудні 3·30. Ціни знижені для шкільної молоді дозволено „Пан Твардовський“. Вечором 8·30 Прем'єра. Право постановки на українській сцені належить тільки до Нового Т-ру „Шлях до пекла“.

Богородчани:
2. VI. „Шлях до пекла“.
3. VI. „Базар“.
4. VI. „Тітка Кароля“.

Солотвина:
5. VI. „Шлях до пекла“.
6. VI. „Базар“.
7. VI. „Тітка Кароля“.

Надвірна:
8. VI. „Шлях до пекла“.

До Т-ру заангажована орхестра бандурочників з 6 осіб.

Готовиться до постановки: „Цариця Мадагаскару“, „Король бавиться“ і „Бідні овечки“.

Товариський з'їзд священиків львівської, перемиської і станиславівської дієцезій, котрі кінчили богословіє в 1905 р. відбудеться дня 12. червня н. р. (четвер по Зелених Святах). Збірка в год. 10 рано на богослуженню в семинарицькій церкві вул. Коперника 36. Зголошення приймає: о. Павло Штокалко. Кальне, почта Козова. 2182 2—3

Дівоча гімназія „Рідної Школи“ у Станиславові (гуманістичний тип) повідомляє, що вступні іспити до кляс II—VIII відбудуться в днях 23—28. червня, до I кл. 28 червня — **Управа.**
2138 2—3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

НА ПРОДАЖ негайно 7 сильних, дерев'яних скринь. Відомість в Адміністрації „Діла“.

МАЄТОК коло Ходорова парцелює добрі ґрунта, гостинець до близького повітового міста. — Зголошення під „Фільварок“ до Адміністр. „Діла“.
1841 8-8

ФОРТЕПЯНИ, піаніна, фісгармонії; ціни найнижчі. Довготермінові сплати. „Dom Chopin-a“ Львів, Сикстуська 11. Український персонал. 2166 2-3

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ поручає дешево Домбровскі-Ровважевскі Львів (Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. Догідні услівя.
1856 19—?

КОРОНКИ до біля, модні та церковні, найдешевше „Wenecja“ Боїмів 19.
2046 17—30

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ і СРІБНІ ВИРОБИ продає за готівку і на рати від десятків літ у цілім краю знана фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, пл. Марійська ч. 5. Купую бриляити, золото срібло, плачу найвищі ціни. 1857 67

МОЛОДА жінка з 4-літньою дитиною пошукує посади самостійної господині. Розуміється добре на господарстві і кухні. Зголошення: Парохіяльний уряд Pasieczna ad Nadwórna.
2185 1—2

ТОРГОВЛЯ К. РОГОЗИНСЬКОГО в Бучачі прийме ученика в віці 14—16 літ на торговельну практику. 2191 1-3

ВІЛЛЯ біля Личаківського парку одно або два мешкання по 3 кімнати відьмі за три тисячі долярів. Ігнат Львів Куркова 24. 2192

ЛІТНИЩЕ кліматичне ДОРА **Пансіон „ОЛЕНА“** відновлений, прегарно, догідно положений, близько стациї, Прута і ліса. Соняшні кімнати, веранди, саля, город, радіо. Харч першорядний; ціни дійсно дешеві. Інформації дає управа. 2183 1—5

УЧИТЕЛЬКИ для 7-літного сина пошукує нотар на провінції. Першенство мають ті, що грають на фортепяні. Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Учителька“. 2187 1—3

У ЗДОРОВІЙ лісистій місцевости близько Львова шукаю на приходстві або лісничівці покою з кухнею, або харчем. Зголошення до Адміністрації під „Відпочинок“.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Д-р ЕВГЕН ДУРДЕЛЛО

бувш. лікар заграничних клінік, спеціяліст скірних, венеричних і сексуальних недуг **та лікарської косметики**
ординує від 8—10½, 14—18.
в неділі і свята від 10—11.
Гірське сонце. Вапофор. Діятермія. Кріотерапія. Сепаратові почекальні.
ЛЬВІВ, вул. Потоцького ч. 11. І. п.
826 Телефон 65—87.

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Листопада 30.
1206 Пересвітлення Рентгеном.

Дентист Яків Насс
Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.
Скріплювання хитаючихся зубів пльомбування й виймання зубів, без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті після найновішої системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П. Т. Урядовцям і студентам значна знижка. Тел. 65—73.
2197 1—6

Д-р М. Вахнянин
ординує від 1. травня в Карльсбаді
Mühlbrunnstrasse 9. дім „Wied“.
1980 3—6

Спеціяліст венеричних, шкірних недуг і косметики
Др. І. Мунд Д. сек. шп. від. і львів. орд. від 8—10 і 2—6, в неділі від 9—1. **Львів, Ясинка 1,** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. —
595 **Лічення жиляків.** 36—?

Д-р Іван Ціпановський
працює як досі в **КОЛОМИЇ при вул. Тарнавських** (напроти польського Сокола).
Пересвітлює і насвітлює апаратом Рентгена. — Насвітлює кремінною (кварцовою) лямпою і лямпою „Sollux“.
2095 3—3

ХЕМІЧНА ПРАЛЬНЯ „A la Paris“
Цілий Львів пере і чистить свою гардеробу в найелегантніших склепах міста
пл. Академічна ч. 5. Тел. 63—69
вул. Казимирівська 10. Тел. 69—72
Поручення з провінції полагоджуємо негайно.
1729 5—17

ЗАЯВА.
Подаю до відома інтересованим, що право виключного грання мною перекладеної песи на 3 дії Арнольда Рідлея п. з. „Поїзд-Мара“ віддаю п. Ів. Когутякові, дир. Українського Театру, на підставі законної з ним умови (про право власности) з дня 20. V. 1930.
Львів, у травні 1930 р.
2169 2—2 **Олесь Степовий**

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ
поручає слідуючі свої видавництва:
Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Allgemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.
Адреса всіх видавництв така:
BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35—41.
В переписці треба зазначувати:
Ausland-Abteilung. Місця платности в Польщі: Банк для торговлі та промислу, Познань (чекове конто в ПКО ч. 200.490). Почтове конто у Берліні: **Berlin, N-o 3.111.** 28—?

Пансіон „СТАХОВА ВОЛЯ“
в Гребенові п. Сколє.
500 м. н. р. м. серед смерекових лісів у горах над рікою Опором. Поручає 50 урядженних соняшних кімнат з бальконами та з цілим удержанням. Здоровий і смачний харч. Ціни від 7 до 12 зол. від особи. Багато розривок. Власна орхестра. Інформації дає управа на місці.

IV. РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Українських власників реальностей
у ЛЬВОВІ
відбудуться в неділю дня 15. червня 1930 р. в год. 10. рано в комнатах Товариства при вул. Косцюшка ч. 1 а II. пов.
Участь членів обовязкова. Гостям — власникам реальностей, ще нечленам — дуже раді.
За Головний Виділ:
І. Кокоруда, голова. 2193 Е. Ігнат, секретар.

Нововідкрита, модерно уряджена
Гуртівня

Львів, пл. Марійська 8 (Дім Шпрехера)
поручає
всім українським відборцям: Веч. Духовенству, Вп. Адвокатам, Лікарям і Учительству **на протязі червня і липня з 10% рабатом** і на довготермінові сплати
Радієві і фотографічні апарати
найновіших та найсолідніших конструкцій — світової слави ріжних заграничних фабрик.
Всілякі письменні інформації подаємо на бажання.
2189 1—3

КОКОСОВІ
ХІДНИКИ і ДИВАНИ
одноколірові та зі зразками
ВИТИРАЧКИ
індійські, голяндські, щіткові та з кратами
Японські мати
до лазничок та декораційні
поручає 2188
фабричний Склад
ЛІНОЛЕУМ і ЦЕРАТ
ЛЕОПОЛЬД ГААС
ЛЬВІВ, Легіонів 3, тел. 16-45.

Запрошення.
По думці арт. 6 статута емер[...] тального фонду для польсько[...] міського Театру у Львові, прош[...] загал діяльних членів міських Т[...]атрів, а саме: артистів, членів х[о]ру, балету та орхестри, інспекто[ра] сцени, маляра-декоратора і пе[...]каря, на збори для вибору д[еле]ґатів, які відбудуться дня 10. [...]ня ц. р. себто у вівторок д[ля ви]бору двох із діяльних чле[нів] Вимірової Комісії, а 11. [...] ц. р. себто у середу, для трьох із діяльних членів [...]кличної Комісії, в обох дня[х] 5-ій пополудне в салі про[...]кого театру.
Львів, дня 24. травня 193[0]
Роман Франковськ[ий]
заступник комісаря
2176

ПЕРШОРЯДНА АМЕРИКА[НСЬКА]
ПРАЛЬНЯ
Й ХЕМІЧНЕ ЧИЩЕ[ННЯ]
ЛЬВІВ, вул. Собєського ч. 15 Те[л.]
Урядовцям знижені ціни. Приїз[д]
2139 24 години.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. В друкарні Видавничої Спілки „Діло“, Львів, Ринок [...]